

Derfor er det selvfølgelig helt afgørende, at de offentligt ansatte møder den her reform med tilid.

Kl. 15.10

Jeg er også glad for at kunne berette, at det er det hovedindtryk, man må stå tilbage med, både når man er i dialog med de offentligt ansattes organisationer, når man aflæser meningsmålinger og andre former for kvalitative undersøgelser af, hvad de offentligt ansatte tænker om det her, og når man ser på de overenskomster, der just er indgået på det kommunale arbejdsmarked, hvor der jo bl.a. i lyset af det her er aftalt 3-årige overenskomster, der betyder, at der kommer et reelt indhold i, at lov om virksomhedsoverdragelse gælder frem til marts 2008, og der er også markante hensigtserklæringer om, hvordan man ude i den enkelte kommune skal tackle de her nødvendige omstillingsprocesser.

Så ja, de offentligt ansatte spiller hovedrollen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke helt sikker på, at det er de samme signaler, ministeren og jeg hører fra de offentligt ansatte.

Jeg har set adskillige meningsmålinger og undersøgelser, hvor de offentligt ansatte er meget bekymrede for, hvad der kommer til at ske med deres fremtid, hvor langt de kommer til at skulle flytte osv.

Man kan jo også se på den udtalelse, der er kommet i dag fra Dennis Kristensen fra Forbundet af Offentligt Ansatte og Kim Simonsen fra HK/Kommunal, som altså tilsammen repræsenterer over 300.000 offentligt ansatte, at de ikke mener, at den løngaranti, der ligger i den overenskomst, der lige er indgået, er meget værd, hvis der kommer nogle store fyringsrunder.

Jeg var glad for, at ministeren i sit lange indlæg kom med en åbning om, at vi under det videre udvalgsarbejde nærmere kan diskutere de ansattes vilkår. Derfor vil jeg høre, om ministeren vil være indstillet på at give et positivt svar på de spørgsmål, der dels er i den udtalelse i dag, dels allerede i forbindelse med åbningsdebatten i Folketinget blev stillet af Forbundet af Offentligt Ansatte på deres kongres, hvor de efterlyser nogle garantier for, at der også bliver penge til omstillingerne, og efterlyser nogle garantier for, at der er grænser for, hvad man som offentligt ansat skal finde sig i med hensyn til, hvor meget ens vilkår bliver forringet.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg håber og tror da på, at det er de samme offentligt ansatte, vi taler om og taler med. Jeg havde selv fornøjelsen af på årsdagen for offentliggørelsen af Strukturkommissionens betænkning at være sammen med netop Kim Simonsen og Dennis Kristensen, og også der fik jeg sådan set indtrykket af, at de offentligt ansatte – det er jo så de offentligt ansattes repræsentanter, kan man sige – signalerer omstillingsparathed.

Jeg føler mig også ret tryk ved det, som denne her lovgivning nu regulerer med hensyn til inddragelse, når man skal flytte stilling, ved lov om virksomhedsoverdragelse, ved lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse kombineret med, at overenskomstperioden nu er aftalt til at være 3 år, og ved de signaler, der i øvrigt er sendt til landets kommuner, for disse ting i kombination betyder, at den enkelte medarbejder kan føle sig tryk.

Det er jo rigtigt, som flere ordførere har været inde på, bl.a. hr. Kristian Thulesen Dahl, at det, der er udfordringen i den offentlige sektor i den kommende årrække, jo ikke er at sparke de offentligt ansatte ud af deres arbejde, nej, det er sådan set at få dem til at blive på deres arbejde i en situation, hvor mere end 100.000 over de næste 5 år er på vej til naturlig afgang.

Jeg tror sådan set også, at det er grunden til, at de offentligt ansatte, som de er flest, ikke reagerer voldsomt følelsesmæssigt mod denne her reform, men har en grundlæggende tillid til, at hvis man ellers er indstillet på at påtage sig nye arbejdsopgaver, er der også beskæftigelse og måske endda mere interessant beskæftigelse på den anden side af kommunalreformen.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu tror jeg ikke, at jeg henviste det om amternes nedlæggelse til en religiøs overbevisning, men snarere til en fiks idé hos regeringen, og det er vist ikke helt det samme, hvis man er religiøs som udgangspunkt. Men det er nu ikke det, jeg vil spørge om.

Jeg vil snarere følge op på diskussionen om økonomien. Det er ikke for at skabe en stor diskussion om DUT-princippet, det er bare, fordi en række af vores folk rundtomkring i kommunerne hører det som sådan et dut-dut-dut-dut, altså den lyd, man hører, når der ikke længere er forbindelse.